

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018 Παμφίλου και των συν αυτώ Μαρτύρων, Πορφυρίου και Ιουλιανού Μαρτύρων, Θεοδούλου Μάρτυρος, Μαρουθιά Οσίου ΕΤΟΣ ΝΗ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2200

«ΤΑ ΦΕΡΕΤΡΑ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΟΥΝΙΕΣ»!

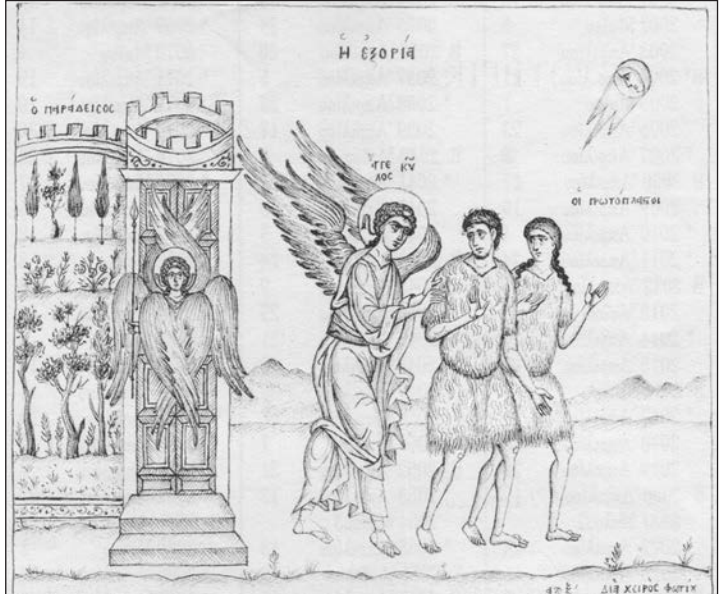
Τό Δημογραφικόν Πρόβλημα άπειλει τήν Έλλάδα

Τή δεκαετία του '60, όταν σχεδόν κανείς δεν έκανε λόγο για τή δημογραφική κρίση, που μέ άργους ρυθμούς είχε άρχισι να διαφαίνεται, ή Π.Ε.Φ.Π. και ιδιαίτερα ο μακαριστός Ίδρυτής τής **Αγιορείτης Μοναχός π. Νικόδημος Μπιλάλης** († 2014), έκρουε τόν κώδωνα του κινδύνου. Μέ άρθρα στο Περιοδικό του Συλλόγου «Πολύτεκνη Οικογένεια» (άπό τό 2003 «Ελληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οικογένεια»), μέ συνεντεύξεις και όμιλεις παρουσίαζε τίς κοινωνικές, οικονομικές, εθνικές, άλλα πρωτίστως τίς πνευματικές έπιπτώσεις του Δημογραφικού Προβλήματος τής Χώρας μας. Μάλιστα, συνεργαζόταν μέ σπουδαίους δημογράφους, όπως ο μακαριστός Καθηγ. Πολυτεχνείου Γεώργιος Τζαφέτας, ο σεβαστός πρώην Ύπουργός και Καθηγ. τής ΑΣΟΕΕ κ. Μανόλης Δρεπτάκης κ.ά. "Ήδη άπό τό 1993 τά δημογραφικά στοιχεία ήταν άνησυχητικά και άπαισιόδοξα και αυτό άποτυπώνονταν γλαφυρά στους πηχυσίους τίλους των σχετικών άρθρων στά ΜΜΕ. Η Βουλή των Έλλήνων πιεζόμενη άπό τήν όρατή διόγκωση του προβλήματος συνέστησε Διακομματική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «γιά τή μελέτη του Δημογραφικού Προβλήματος τής Χώρας και ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Αρχ. Αθηνών: «Θά δούμε άν συμφωνούμε ή δέν συμφωνούμε...» μέ τά νέα συγκρητιστικά θρησκευτικά!

ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Η ΘΕΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΔΑΜ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Κυριακή τής Τυρινής. «Ανάμνησις τής άπό του παραδείσου έξορίας του Αδάμ και τής Εύας». Διά χειρός Φωτίου Κόντογλου.

36 έτη άπό τής κοιμήσεως του π. Χαράλαμπος Βασιλοπούλου

Τήν Τρίτην 13ην Φεβρουαρίου ε.έ. μετά τήν θείαν Λειτουργίαν έτέλεσθη ιερών μνημόσυνον εις τόν Ίερόν Ναόν του Αγίου Νεκταρίου τής Π.Ο.Ε., εις Ν. Ερυθραίαν, του μακαριστού πνευματικού μας Αρχιμανδρίτου Χαράλαμπος Βασιλοπούλου επί τής συμπληρώσει τριάκοντα έξ έτών άπό τής προς Κύριον εκδήμιας του. Ο π. Χαράλαμπος, Ίδρυτής τής Πανελληνίου Ορθόδοξου Ένωσεως και κτίτωρ του Ίερού Ναού Αγίου Νεκταρίου, υπήρξε φλογερός Ίεροκήρυξ και πνευματικός χιλιάδων ανθρώπων. Είς μνημόσυνον αιώνον δημοσιεύομεν τόν πρόλογον του προς έκδοσιν βιβλίου αφιερωμένου εις τόν βιον και τό Ίεραποστολικόν έργον του μακαριστού πνευματικού μας, τόν όποιον έγραψεν ο Σεβ. Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας Κοσμάς. ΠΡΟΛΟΓΟΣ Δοξάζω τόν Τριαδικό Θεό μας γιά τήν μεγάλη εύλογία που μου χάρισε στη ζωή μου, τό να γνωρίσω και να άκούσω τόν μεγάλο, τόν φλογερό, τόν άγιο, τόν γίγαντα τής ορθόδοξου αληθείας, άείμνηστο π. Χαράλαμπο Βασιλόπουλο. Εμείς, οι νεώτεροι κληρικοί και διάκονοι, του ιερού Ευαγγελίου, δέν μπορούμε να πλησιάσουμε, να κατανοήσουμε, πολύ δε περισσότερο...

Ευθεία έπίθεσις -και Ύπουργών- μέ ύπονοούμενα άκόμη και δια τόν ρόλον τής Έκκλησίας κατά τήν Κατοχήν, έπειδή άποτελεί έμπόδιον εις τά διεθνιστικά σχέδιά των δια τó Σκοπιανόν και τά Θρησκευτικά.

Ο Υπ. Θρησκευμάτων επέλεξε να μη παραστή εις τήν βράβεισιν τής Ιεραρχίας, αλλά να μεταβή εις τό Φανάρι.

Γράφει ο κ. Παναγιώτης Κατραμάδος

Προέκλασε δυσμενείς έντυπώσεις εις τό πλήρωμα τής Έκκλησίας τής Έλλάδος ή βράβεισις του Προκαθημένου αυτής υπό τής Ίεραρχίας. Τυχάνει άνουσιον να έπιβραβεύεται κάποιος, έπειδή εύρίσκειται άπλώς εις μίαν θέσιν και σύμφωνα άντιπαροδοσιακών, καθώς κανείς εκ των Πατέρων τής Έκκλησίας δέν θα έδεχτο βραβεία, παρά μόνον «στέφαν ούρα». Τά τελευταία έτη παρατηρούμεν ότι Πατριάρχη και Αρχιεπίσκοποι περιέρχονται τά πέρατα τής γής, δια να λάβουν διακρίσεις άπό φορέεις, οι όποιοι βεβαίως είναι κατώτεροι των άξιωματών τους, ύπομιμνώντας τισυποτρόπως τήν διακονίαν τους και εκθέτοντες τόν θεσμόν τόν όποιον εκπροσωπούν. Είς τάς περισσότεράς περιπτώσεις ύποκρίττονται σκοπιμότητες, όπως ή πρό έτους βράβεισις του Αρχιεπισκόπου άπό τό Τμ. Θεολογίας τής Θεσσαλονίκης μέ μοναδικόν στόχον να εξαγοράσουν τήν συνειδησίη του, μετά τάς ευθείας δηλώσεις του κατά του μαθήματος των συγκρητιστικών θρησκευτικών. Όσοι όμως γνωρίζουν ή έχουν παρακολουθήσει άπό παλαιά τήν πορείαν του κ. Ίερωνύμου άντιλαμβάνονται ότι ή βράβεισις του άπό τήν Ίεραρχίαν δέν συνβή τυχασία. Τό να έρμηνεύσει κανείς άποκλειστικώς με κριτήριον τήν προσωπικήν ματαιοδοξίαν τήν βράβεισιν αυτήν, σημαίνει ότι άγνοεί τούς όρους τής εκκλησιαστικοπολιτικής σκακιέρας. Συμβαίνει μάλιστα τό εξής παράδοξον: αύτοι που τόν άποκαλούν «πιοηρόν άρβανίτην» μέ σχεδιασμένας κιβδηλεύσεις, δέν θά ένοήσωμεν τί πραγματικά συμβαίνει. Τί συνέβη; Καταλυτικόν ρόλον ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΡΩΣΙΑΣ - ΓΕΩΡΓΙΑΣ Ίσχυρά Έκκλησία = Ίσχυρόν Κράτος

Τού κ. Ιωάννου Β. Κωστάκη

«Είναι άπολύτως άνώφελο να καταπονείται ο άνθρωπος μέ τίς άποδείξεις γιά τήν ύπαρξη του Θεού, ή ακόμα να κουράζεται να άποδείξει τήν άνυπαρξία του». Ο κρυπτόμενος Θεός Έκατοντάδες χρόνια πέρασαν άπό τότε που κάποιος θέλοντας να φιγουράρον ως «έλευθερα πνεύματα» λυσσομανούσαν, γιά να δολοφονήσουν τό Χριστό. Καθένος τό έπιχειρούσε στήν εποχή του, μέ τό μέγα και τούς τρόπους του διέθετε. Κι' ακόμα σήμερα, είναι πολλοί όσοι, έπιδιώκουν μέ ύπουλους και άνέντιμους τρόπους να τόν σκοτώσουν στίς καρδιές των ανθρώπων. Μέ τά φαντασματικά μυστά τους, καβάλα στο «αέροστατό τής φιλοσοφίας» τους, πίστεψαν, κι' ακόμα πιστεύουν, πως θα φτάσουν στον ούρανό των ιδεοληψιών τους. Μέ άσύστολες ψευδολογίες, άποκρίματα άρρωστικ φαντασιοληγίας έπιχειρούν, διαχρονικά, να άνοήσουν λάκκο, στον όποίο φι...

Διάλογος μετά Πρωτειομανούς

Τού κ. Γεωργίου Ιωάννου Καραλή, Πυρηνικού Ίατρού

Η έπαναγραφή τής Θεολογίας άπό μη θεωμένων δημιουργεί πλήθος αίρέσεων 2ον ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ. Προσπάθησε λοιπόν να μάς εξηγήσει τήν όντική και όντολογική έκδοχή του είναι, γιατί άπό εκεί ξεκινάνε όλες οι διατυπώσεις σας και οι παρεκκλίσεις σας άπό τούς Πατέρες τής Έκκλησίας. ΠΡΩΤΕΙΟΜΑΝΗΣ. «Η όντική έκδοχή θεωρεί τό είναι ως όν. Συνοψίζουμε αύτή τήν έκδοχή στο έρώτημα: Τί είναι αυτό που κάνει τά όντα να είναι; Ο τρόπος που θέτουμε τό έρώτημα μάς δεσμεύει να αναζητήσουμε τό είναι ως κάτι τί, α ριστό βέβαια. Μάς δεσμεύει να αναζητήσουμε αυτό, που κάνει τά όντα να είναι. Μάς δεσμεύει να αναζητήσουμε ένα συγκεκριμένο φορέα, που κάνει τά όντα να είναι. Ο συγκεκριμένος αυτός φορέας είναι ή συγκεκριμενική των καθολικών δυνατοτήτων του είναι, τό καθ' έαυτο είναι. Όλα τά υπόλοιπα όντα μετέχουν αύτου του φορέα, μετέχουν στο είναι, δηλαδή συνιστούν ουσίες», γιατί δέν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι στήν ελληνική γλώσσα τό όν είναι ή μετοχή του ρήματος είναι. «Ο συγκεκριμενικός αυτός φορέας είναι αυτός που κάνει τά όντα να είναι και είναι ή αιτία των όντων. Διαστέλλουμε λοιπόν τό είναι καθ' έαυτο άπό τά όντα που μετέχουν, όπως διαστέλλουμε τήν αιτία άπό τό άποτέλεσμα. Τά όντα λοιπόν είναι, γιατί υπάρχει ένας ζητούμενος παράγοντας που τά κάνει να είναι. Βέβαια τό είναι καθ' έαυτο άξιολογικά υπερέχει άπό τά όντα που μετέχουν. Επομένως αύτο που κάνει τά όντα να είναι παίρνει τήν θέση του άνώτατου όντος ή όπως λέει ο Αριστοτέλης «όν ακρότατον θεϊον, γένος τιμιάτατον». «Γιά να είναι λοιπόν κάτι πρέπει να έχει δεσμενική και οριστική όντότητα. Όντότητα σημαίνει δεσμενική ιδιότητα που όρίζουν τό όν, τό κάνουν να είναι κάτι. Μία άπό αυτές τίς ιδιότητες είναι και τό υπάρχον που έχει τήν αιτία του σε μία άφιερητική όντότητα προκειμένη μέ τήν ιδιότητα να μεταδίδει τήν ύπαρξη, δηλαδή να δημιουργεί τά όντα. Έτσι στήν όντική έκδοχή του είναι ουσία και όντότητα ταυτίζονται. Ουσία δέν είναι τό γεγονός τής μετοχής στο είναι, τό δυναμικό γίγνεσθαι τής ύπαρξης. Ουσία είναι ή όριστική ταυτότητα που προκύπτει άπό τό σύνολο των ιδιωμάτων, που καθορίζουν τήν κάθε όντότητα. Αύτά τό ιδιωμάτα μπορεί να είναι φυσικά ή ύπερ-φυσικά, άλλα και στίς δύο περιπτώσεις αυτά συνιστούν τήν πραγματικότητα τής καθοριζόμενης ουσίας. Επομένως στήν ουσία δέν υπάρχουν περιύψωρια έλευθερίας και έτερότητος. Ο ίδιος ο Θεός καθορίζεται άπό τήν ουσία του, άπό τά ιδιωμάτα που συνιστούν τήν πραγματικότητα του (ιδιωμάτα αυτοαιτίας, αιτίας όντων, καθαρής ένεργείας) και δέν μπορεί να μην είναι ή να είναι κάτι άλλο άπό αυτό που ή νοητική σύλληψη και άναγκαίοτητα έπιβάλλει να είναι Θεός. Η ύπαρξη είναι άπόλυτα προκαθορισμένη άπό τήν ουσία τής. Η όντική ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Άνεχονται κάθε διαστορήν και άμαρτίαν, ένω πολεμούν τό Όρθόδοξον φρόνημα και ήθος

Τού κ. Γεωργίου Κ. Τραμπούλη, θεολόγου

Φιλικήν έπικοινωνίαν μόνον μέ τούς όμόφρονες και τούς αειρικούς Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ίερεμίας Β' ο Τρανός στήν άλληλογραφία που είχε μέ τούς Προτεστάντες καθηγητές του Πανεπιστημίου τής Τυβίγγης σχετικά μέ τήν διδασκαλία των μεταρρυθμιστών στήν τρίτη έπιστολή που τούς έστειλε τό 1581, έπειδή επέμεναν στίς δογματικές καινοτομίες, στίους νεωτερισμούς και στίς έτεροδοξίες τους, τούς ύπεδείκνυε ότι άπό έδώ και πέρα να μη στέλνουν έπιστολές, που θά θίγουν θέματα δογματικής διδασκαλίας, άλλα εάν έπιθυμούν να συνεχίζουν να γράφουν ή άλληλογραφία να γίνεται γιά λόγους καθαρά φιλικής έπικοινωνίας. Νά σημειώσουμε ότι στίς δύο έπιστολές που είχαν προηγηθί τούς είχε ύποδείξει τίς δογματικές διαφορές, που ύφιστανται μεταξύ τής Όρθόδοξου πίστεως και του Προτεσταντισμού και τούς έπίσημανε να έπιτρέψουν χωρίς όρους στήν Όρθόδοξη Έκκλησία, ή όποία θά τούς ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Άπέναντι εις τά δυσάρεστα τής ζωής

Τού πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

Στή ζωή του ανθρώπου πολλές φορές έμφανίζεται ή λύπη γιά διάφορα γεγονότα, ο πόνος άπό πολλές αιτίες, οι δυσάρεστες καταστάσεις ως έπακολούθημα δύσκολων προβλημάτων και τό πένθος άπό τό θάνατο προσφιλών προσώπων. Άπέναντι σ' όλα αυτά χρειάζεται γενναία στάση, τήν όποία όμως δέν μπορούν όλα να τήρψουν. Οι περισσότεροι είναι δειλοί, φοβισμένοι, διαπραγμαμένοι ψυχικά, χωρίς να μπορούν να εξηγήσουν τό παραμικρό, να δώσουν άπάντηση στο «γιατί», να παραδεχτούν τήν άδυναμία τους να τά προλάβουν και φυσικά δέν πιστεύουν στο Θεό ούτε και ζητούν ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑΣ Ξ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ Ο Άπόστολος Παύλος και ή Χίος

Γράφει ο κ. Βασίλειος Γ. Βοδάκης, Θεολόγος καθηγητής

3ον- Τελευταίον Τόν βαυτερο λόγο τής τόσης σπουδής του Άποστόλου, που τόν ανάγκαζε να παρακάμπει «άγρους», που περίμεναν καρτερικά τήν ώρα του πνευματικού θερμού, γιά να είναι έγκαιρος στήν Ίερουσαλήμ, έπεξηγεί πολύ έπιτυχώς ο διαπρεπής θεολόγος και Αρχιεπίσκοπος Νικηφόρος Θεοτόκης (1731-1800) στο Κυριακοδρόμιο του: «Δίoti εν αύτῃ τῇ ἡμέρᾳ εὐρίσκοντο ἐκεῖ πολὺ πλῆθος Ἰουδαίων διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπεθύμη δὲ οὗ τρισμακρίως, ἵνα, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ὅπου πρότερον ἐδίωξε τὴν Ἐκκλησίαν, κηρύξη ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα»³². Ο Άπόστολος Παύλος και μέ τήν καθόδηγησή τής Χάριτος του Θεού Ιεραρχούσε τίς ενεργείες του μέ κριτήριο πάντα όχι τήν προσωπική του άνεση και προβολή, άλλα τή μέγιστη ωφέλεια τής Έκκλησίας. Αυτό τό κατονοούμε καλύτερα διαβάζοντας τά παρακάτω συγκρητιστικά λόγια του αρχιμανδρίτου Χαράλαμπος Βασιλοπούλου: «Ο μέγας αγωνιστής, ο Άπ. Παύλος βαδίζει "δεξιόσμως τῶ πνεύματι" πρὸς Ἱερουσόλυμα,.... Ἐκεῖ τόν ἀναμένον θλίψει και βάσανα και δεσμά»³³. Όσον άφορά όμως τό πέραςμα του Άποστόλου Παύλου άπό τά νερά του Αιγαίου και άνοικτά των Ανατολικών παραλλήλων τής Χίου, πρέπει ως ιστορικό γεγονός να τό τοποθετήσουμε και χρονικά. Ο μακαριστός καθηγητής Θεολογίας Στέργιος Σάκκος, σχολιάζοντας έρμηνευτικά τό 20ό κεφάλαιο των «Πράξεων των Άποστόλων» γράφει: «Άπό τόν πρώτο στίχο τής περικοπής (Πρξ. 20,16) και άπό τίς ήμέρες του ταξιδίου, τίς όποιες υπολογίζει κανείς εύκόλα, φαίνεται ότι τά γεγονότα τής περικοπής διαδραματίζονται τόν Απρίλιο μήνα, λίγο μετά άπό τό ιουδαϊκό Πάσχα»³⁴. Ως προαιτιά τῆς χρονολογίας ὀρίζει ο Σ. Σάκκος³⁵ ὅτι 57 και ως βραδυτάτῃ τῷ 58. Αντιθέτως προγε...

Λειτουργεί όρθώς ή Ί. Σύνοδος;

Γράφει ο κ. Παύλος Τρακάδας

Η «ρίζα του κακού», ως εΐθισται να λέμε, των προβλημάτων τής Έκκλησίας εύρίσκειται εις τήν δυσλειτουργίαν του συνοδικού συστήματος. Έπισκοποι, λοιπός κληρικός και λαός αντιλαμβάνονται τό συνοδικόν σύστημα μέσω του εσώστρου των στρεβλώσεων, οι όποια έχουν έπικαθίσει εις αύτο. Παρατηρούμεν εις τήν Ορθοδοξίαν να υπάρχει: έξαρτημένη σύνοδος μέ έναλλασσόμενα μέλη, πολλά εκ των όποιων δέν έχουν και ποίμνιον, εις τό Πατριαρχείον Κων/λεως, σύνοδος που άπαρτίζεται άπό μέλη αγιοταφικής αδελφότητας, τό όποια ταυτοχρόνως όφείλουν άκριτον ύπακοην εις τόν Πατριάρχην Ίεροσολύμων, σύνοδος εις τήν όποία ο πρόεδρος αντικαθίσταται μέλη και τάς ύπογραφάς των, όταν αυτά διαφωνούν εις τήν Κύπρον και σύνοδοι που άπαρτίζονται άπό επισκόπους εθνοτήτων, ως συμβαίνει εις τήν διασποράν. Πρόκειται περι άπαραδέκτου καταστάσεως! Είς τήν Έλλάδα καιτοι ή κατάσταση είναι καλύτερη, παρατηρείται τό νοσηρόν φαινόμενον όλοι να «κρέμονται άπό τά χείλη» του Προκαθημένου. Αναμένουν, όλοι, ως άκούομεν και διαβάζομεν εις τά μέσα έννημερωσεως, να λάβουν γραμμήν άπό τόν Αρχιεπίσκοπον! Άν λάβη σωστήν άπόφασιν τόν έπαιθεφμόν και άν λάβη λάθος τόν έπιρωκτον. Βεβαίως και έχει ευθύνην ο Αρχιεπίσκοπος βαρυτάτην, όμως οι άλλοι 80 Ίεράρχη και είναι άμιοροι ευθύνων; Έχει περισσότερον Άγιον Πνεύμα ο «πρώτος»; Δέν συναποφασίζουν; Δέν έχει αυτός μίαν ψήφον όπως και κάθε ένας των; Ύπηρεξε λυπηρά ή διαπίστωση περι του Κολυμβαρίου ότι οι συμ- ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

λας⁴⁷ προσδιορίζει ως έτος συγγραφής τής Προς Ρωμαίους Έπιστολής περίπου τό έτος 58, δηλαδή «μηνάς τινας πριν εις συλληφθῆ οὗτος (ο Παύλος) ἐν Ἱερουσόλυμοις», τό ίδιο και ο παλιός Καθηγητής Έρμηνεύσεως τής Καινῆς Διαθήκης Βασίλειος Ίωαννίνους⁴⁸. Η δική μας άποψη είναι ότι πρέπει να συνέβη μεταξύ των έτων 56 - 58 μ. Χ., άλλα δέν είναι του παρόντος άρθρου θέμα να εξηγήσουμε τό γιατί. Στο σημείο αυτό θά ήταν παραλειψη άν δέν αναφέραμε και τήν άποψη του γνωστού αγιογράφου και ένός άπό τούς σπουδαιότερους νεολόγους συγγραφέας, του Φωτίου Κόντογλου. Ο Κόντογλου μέ βάση τόν προαναφερθέντα στίχο των «Πράξεων των Άποστόλων»: «κατηγήσαμεν άντικρύ Χίου». (Πρξ. 20, 15) διατύπωσε τή γνώμη ότι ο Άπόστολος Παύλος διανυκτερεύσε μέ τό πλοίο που τούς μετέφερε στον μικρό άπάνεμο όρμον Τσαλεπή ή Αρχοντολίμανο των Οίνουσσών, στήν πλευρά που τό νησί αντικρύζει τή Χίο, σε μικρή άπόσταση άπό τή σημερινή Ί. Μονή Ευαγγελισμού τής Θεοτόκου. Μάλιστα ο Φ. Κόντογλου αγιογράφος και σχετική εικόνα που παρουσιάζει τόν Άπόστολο Παύλο καθισμένον, να γράφει μέ προσοχή μία άπό τίς Θεοπνευστές έπιστολές του, έχοντας ως βάθος τής εικόνας τόν όρμον των Οίνουσσών, όπου άγκυροβόλησε τό πλοίο του. Καμία άλλη μαρτυρία δέν υπάρχει γιά πέρασμα ή και παραμονήν στη Χίο άλλου Άποστόλου ή συνεργάτη του, άπό τούς αναφερόμενους στήν Καινή Δια-